

Arrest

nr. 210 646 van 8 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Braemtstraat 10
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. DUBOIS *loco* advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, van etnische origine Tamil te zijn en van geloofsovertuiging hindoe te zijn. U bent geboren in Kandy op 31 juli 1978. In 1982 verhuisde u met uw familie omwille van etnische problemen naar Paruthithurai in Jaffna. In 1990 verhuisde u naar Iranaippalai in de Vanni.

In 2003 huwde u officieel met A.S.. Jullie zonen werden geboren in 2004 en 2007. Van 2003 tot 2006 baatte u een videoverhuurzaak uit, van 2002 tot 2007 werkte u als visser.

Van 2002 tot november 2008 hielp u soms gedwongen de LTTE: u hielp bij het bewaken van de grens en u hielp de zeetijgers met onder meer het aanmeren van boten en het transporteren van petroleumvaten. Uw echtgenote werkte van 2002 tot 2007 voor de LTTE als kleermaakster. Noch u, noch uw echtgenote waren lid van de LTTE.

In maart 2009 werd u gewond bij een aanval op jullie dorp. U ging met uw gezin naar het ziekenhuis in Mathelan. U verbleef 28 dagen in Mathelan, uiteindelijk ging u er weg omdat u zich wilde overgeven aan het leger. U ging met uw gezin naar Sundikulum, waar u aankwam op 2 april 2009. Die dag werd uw echtgenote in Sundikulum meegenomen door het leger, u en uw kinderen werden naar Nahar tempel gebracht, en vervolgens naar Kudathanai. Op 4 april 2009 kwam u aan in Kudathanai. Bij een tempel in Kudathanai maakte u enkele dagen laterdiezelfde dag kennis met P.N. (S. of P.N., CGVS nummer 1510424, OV nummer 8.006.787), die weduwe was en zich ontfermde over u en uw kinderen. U ging in de woning van P.N. wonen.

U ging over de verdwijning van uw vrouw informeren bij de CID, die u vertelde drie dagen later terug te komen voor een update. De derde dag kreeg u echter geen informatie van de CID ambtenaar. Een week later kwamen mensen van het leger naar uw huis, waar ze u beledigden en uw kinderen sloegen. Twee weken na uw aankomst in Kudathanai werd u gekidnapt door mensen in een witte bestelwagen, u werd meegenomen naar een plaats genaamd Ambelan of Amman. U werd ervan beschuldigd de man te zijn van een LTTE-lid en u werd gemarteld.

In mei 2009 informeerde iemand van het leger, genaamd Su., P.N. dat uw echtgenote A.S. en de personen die samen met uw echtgenote opgepakt waren niet meer leefden.

Van 2009 tot 2012 moest u zich elke dag aanmelden en uw handtekening geven aan militairen, u werd geregeld gemarteld door personen van het leger of van de CID. Vanaf 2012 moest u wekelijks uw handtekening geven en werd u minder vaak gemarteld. In oktober 2012 sloot u een kerkelijk huwelijk met P.N. omdat er geroddeld werd over jullie.

Via uw vriend I. en diens oom kwam u in contact met een smokkelaar. In juni 2014 vertrok met uw kinderen naar Udappu, waar u zes tot zeven maanden verbleef in afwachting van uw vertrek naar het buitenland. U was van plan naar Australië te gaan, maar toen u hoorde dat mensen om het leven kwamen bij de reis naar Australië, wou u dit niet meer riskeren. In januari 2015 ging u naar Negombo, waar u zeven maanden in een woning van de smokkelaar verbleef in afwachting van uw vertrek naar het buitenland.

Op 28 oktober 2015 verliet u samen met uw minderjarige kinderen K.A. (O.V. nummer 8.159.088) en K.Ag. (O.V. nummer 8.159.088) Sri Lanka met paspoorten op jullie eigen naam. Jullie vlogen naar een onbekende plaats. Met de auto werden jullie van een huis op een onbekende plaats naar Brussel gebracht waar jullie aankwamen op 31 oktober 2015. Op 9 november 2015 vroeg u asiel aan.

In België kwam u toevallig via een vriend te weten dat uw echtgenote P.N. (S. of P.N., CGVS nummer 1510424, O.V. nummer 8.006.787), met wie u geen contact meer had gehad sinds uw verblijf in Udappu, met twee van haar kinderen in België verblijft sinds januari 2015. In juni 2016 slaagde u erin contact op te nemen met haar. Jullie laatste ontmoeting dateert van oktober 2017, sindsdien hadden jullie enkel telefonisch contact. Er was een ruzie met haar en haar kinderen, die u niet aanvaardden als vader, daarom gingen jullie uiteen. U hoopt in de toekomst weer samen met P.N. te kunnen zijn.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de volgende documenten neer: 11 foto's van u en uw gezin, een geplastificeerde kopie van uw identiteitskaart, een uittreksel uit het geboorteregister op uw naam, een kopie van uw verblijfscertificaat, uittreksels uit het geboorteregister op naam van uw twee zonen, uittreksels uit het geboorteregister op naam van uw eerste echtgenote (kopie) en uw tweede echtgenote (origineel), een foto van uw huwelijk met uw tweede echtgenote, kopieën van de Belgische verblijfstitels van uw tweede echtgenote en haar twee kinderen, het adres van uw tweede echtgenote in België, medische attesten met betrekking tot uw medische toestand en die van uw zoon K.Ag., een CD-rom met informatie betreffende uw medische toestand, een envelop uit Sri Lanka en de gegevens van uw vriend in Londen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Hoewel het CGVS kan aanvaarden dat Tamil burgers die in het verleden banden hadden met de LTTE mogelijks bij terugkeer naar Sri Lanka een risico op vervolging lopen, wist u deze vrees in uw geval niet aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslagen CGVS d.d. 27/09/2017, p. 1, CGVS d.d. 06/12/2017, p. 1 en CGVS d.d. 15/02/2018, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst slaagde u er niet in het CGVS te overtuigen van het door u beweerde verblijf in Sri Lanka de laatste jaren voor uw komst naar België.

U beweerde op 28 oktober 2015 uit Sri Lanka vertrokken te zijn en toen voor het eerst in uw leven naar het buitenland gereisd te zijn (zie CGVS d.d. 27/09/2017, hierna CGVS 1 genoemd, p. 2). Echter is uw kennis van gebeurtenissen in Sri Lanka de laatste jaren voor uw vertrek dermate gebrekkig dat de geloofwaardigheid van deze verklaring ondermijnd wordt. Zo verklaarde u dat de laatste verkiezingen die u meemaakte in Sri Lanka de presidentsverkiezingen in januari of februari 2015 waren (zie CGVS 1, p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er op 17 augustus 2015, een tweetal maanden voor uw beweerde vertrek, nog parlementsverkiezingen waren in Sri Lanka (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier). Wanneer u expliciet de open vraag werd gesteld te vertellen over de laatste parlementsverkiezingen toen u in Sri Lanka woonde, kon u enkel "ik weet het niet" antwoorden (zie CGVS d.d. 06/12/2017, hierna CGVS 2 genoemd). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er zowel in april 2010 als in augustus 2015 parlementsverkiezingen werden gehouden in Sri Lanka (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier). Met betrekking tot de laatste presidentsverkiezingen wist u correct aan te geven dat deze plaats hadden in januari 2015, echter verklaarde u verkeerdelijk dat dit de eerste presidentsverkiezingen waren sinds het einde van de oorlog (zie CGVS 2, p. 10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in 2010 ook presidentsverkiezingen werden gehouden (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier). U wist voorts niets over incidenten in aanloop van de laatste presidentsverkiezingen of tijdens de verkiezingen zelf. Nochtans blijkt uit bovenvermelde informatie dat er talrijke incidenten waarbij gewonden en zelfs doden vielen gebeurden in aanloop van deze verkiezingen. Ook over andere verkiezingen dan presidentsverkiezingen herinnert u zich niets (zie CGVS 2, p. 10). Op de vraag of u iets wist over provinciale verkiezingen in de Northern Province na de oorlog, antwoordde u ontkennend, u herinnerde het zich niet omdat u niet dacht dat u deze info moest weten (zie CGVS 2, p. 10). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) dat er op 21 september 2013 provinciale verkiezingen werden gehouden in onder meer Northern Province, de provincie waar u op dat moment verbleef volgens uw verklaringen. Bovendien waren dit de eerste provinciale verkiezingen in deze provincie sinds 25 jaar. Dat u niets weet over deze verkiezingen omdat u niet dacht dat u deze informatie moest weten en dat het er niet toe doet voor u wie er aan de macht is (zie CGVS 2, p. 10) is allerminst een overtuigende verklaring voor uw gebrek aan kennis. Als u daadwerkelijk in 2013 in Kudathanai woonde, zoals u beweerde, zou u als inwoner van de regio ongetwijfeld over deze verkiezingen gehoord hebben, zelfs als u niet geïnteresseerd was in politiek. Op de vraag wie er gouverneur van Northern Province was na het einde van de oorlog, bleef u het antwoord schuldig. U noemde drie namen op, met name Shivajilingam, Sampanthan en Kajenthiran, maar u wist niet wie gouverneur was (zie CGVS 2, p. 10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt echter dat Chandrasiri in 2009 en in 2014 benoemd werd als gouverneur van Northern Province, zijn naam vermeldde u echter niet. Over de drie personen die u vernoemde zei u dat ze kandidaat waren en dat ze in Kudathanai, uw regio, campagne kwamen voeren maar u wist niet wie er verkozen werd en u wist evenmin voor welke verkiezingen ze kandidaat waren (zie CGVS 2, p. 10).

Gevraagd naar gebeurtenissen of incidenten in uw regio in de periode dat u in Kudathanai woonde, zoals incidenten in aanloop van verkiezingen of andere gebeurtenissen, bleef u aanvankelijk het antwoord schuldig, en verklaarde u vervolgens gehoord te hebben dat er overal mensen ontvoerd en vermoord werden (zie CGVS 2, p. 9). Toen u gevraagd werd meer concrete informatie te geven, zei u enkel vaagweg dat er beschietingen waren in Patithurai en ontvoeringen in Kudathanai en dat er een probleem was met Singalese studenten op de campus waarbij het leger studenten aanviel (zie CGVS, p. 9). Op de vraag of u meer wist over dat probleem op de campus antwoordde u ontkennend en zei u enkel dat het misschien in 2013 was (zie CGVS, p. 9). Wellicht bedoelde u de clashes die uitbraken aan de universiteit in Jaffna in november 2012. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) waren dit de ernstigste verstoringen sinds het einde van de burgeroorlog, wat het opmerkelijk maakt dat u er slechts vaagweg iets over kon vertellen. Dat deze problemen niet zo groot waren voor u en u zelf veel ergere problemen zag is een weinig overtuigende verklaring voor uw gebrekkige kennis (zie CGVS 2, p. 9). Gevraagd naar sterke prijsstijgingen in de periode dat u in Kudathanai woonde, bleef u het antwoord schuldig (zie CGVS 2, p. 10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt echter dat in april 2013 elektriciteitsrekeningen van burgers aanzienlijk stegen, tot zelfs 127 procent, wat leidde tot betogingen en politieke discussies. Zelfs als uw echtgenote van een rijke familie was en de rekeningen betaalde, zoals u verklaarde (zie CGVS 2, p. 7), kan toch verwacht worden dat u gehoord zou hebben over deze prijsstijging.

Dat u nauwelijks iets weet over verkiezingen, politieke ontwikkelingen en gebeurtenissen in Sri Lanka, meer specifiek in uw beweerde regio van herkomst, in de jaren voor uw beweerde vertrek op 28 oktober 2015 tast de geloofwaardigheid van uw bewering in deze periode steeds in Sri Lanka verbleven te hebben ernstig aan. Uw gebrekkige kennis klemmt des te meer gezien uw verklaring dat u het nieuws volgde op de radio toen u in Kudathanai woonde, in de woning van uw tweede echtgenote was immers een radio (zie CGVS 2, p. 16). Bovendien merkt het CGVS op dat u ook in Udappu en in Negombo nieuwsfeiten zou vernomen hebben, met name via een persoon in Udappu die een radio had en via Kala, de persoon in wiens huis u verbleef in Negombo (zie CGVS 2, p. 9, 16).

Ten tweede roepen uw documenten eveneens sterke twijfels op over uw beweerde verblijfsplaatsen in Sri Lanka en vertrekkdatum uit Sri Lanka. Hoewel u een tiental foto's neerlegde van u en uw gezin die dateren van de periode tussen 2003 en 2008 (zie CGVS 2, p. 12), legde u slechts één foto neer van de periode daarna, met name een foto van uw huwelijk met uw tweede echtgenote in 2012, waarvan niet kan afgeleid worden waar de foto genomen is. U verklaarde geen andere foto's te hebben van uzelf, uw kinderen of uw tweede echtgenote van de periode na de verdwijning van uw eerste echtgenote (zie CGVS 2, p. 4 en CGVS 1, p. 17). Als verklaring hiervoor zei u dat u niet in een situatie was om foto's te nemen, meer bepaald dat u niet de indruk wou geven aan uw kinderen dat u samen was met P.N. (zie CGVS 2, p. 5). Dit verklaart echter niet waarom u zelfs geen foto's hebt van u en uw kinderen, zonder P.N.. Dat u vervolgens zei dat u er aan dacht om uw leven te redden en er niet aan dacht om foto's te nemen lijkt dan ook slechts een manier te zijn om uw antwoord aan te passen. Niet alleen hebt u geen foto's van uzelf van de laatste jaren voor uw beweerde vertrek in 2015, ook hebt u geen documenten die dateren van de laatste jaren voor uw vertrek. Uw uittreksel uit het geboorteregister dateert van 18 september 1978. De kopie van uw identiteitskaart dateert van 2003. Uw originele identiteitskaart zou verloren gegaan zijn in maart 2009 toen uw huis in brand stond (zie CGVS 1, p. 4), maar u vroeg nooit een nieuwe kaart aan. Dat u de tijd niet had en geen registratie had (zie CGVS 2, p. 11) verklaart niet afdoende waarom u geen nieuwe identiteitskaart aanvraag. U werkte immers niet toen u in Kudathanai verbleef (zie CGVS 2, p. 7), dat u geen tijd zou gehad hebben lijkt dan ook slechts een blote bewering te zijn.

Uw verklaringen over de kopie van het "certificate on residence and character issued by the Grama Niladhari" zijn allerm minst overtuigend. U verklaarde dat u dit document nodig had om te reizen naar Vavuniya om u te identificeren bij het leger en aan te tonen dat u geen lid van de LTTE was (zie CGVS 1, p. 10 en CGVS 2, p. 12). Toen het CGVS u erop wees dat op het document vermeld staat dat het voor een interview is, zei u dat het voor een interview door het leger was om van een stad naar een andere te reizen (zie CGVS 1, p. 10). Toen het CGVS u vroeg om welke reden dit document gecertificeerd is door het Ministerie van Buitenlandse Zaken, moest u het antwoord schuldig blijven en verklaarde u dat uw echtgenote dit aanvraag en dat u niet weet waarom ze het deed (zie CGVS 2, p. 12). Hoewel het CGVS u erop wees dat dit niet geloofwaardig is en dat een dergelijke certificering doet vermoeden dat u dit document nodig had voor een reis naar het buitenland of een visumaanvraag, bleef u hardnekkig volhouden dat u niet wist waarom het document gecertificeerd was door het Ministerie van Buitenlandse Zaken (zie CGVS 2, p. 12, 13).

Dat u slechts een kopie van dit document voorlegt sterkt het vermoeden dat u het originele document hebt moeten afgeven, mogelijk bij een visumaanvraag. Uw verklaring dat jullie thuis een zak met originele documenten hadden en een zak met kopieën van documenten en dat uw echtgenote de zak met kopieën meenam is weinig overtuigend, zeker gezien uw voorgelegde uittreksel uit het geboorteregister wel een origineel document is (zie CGVS 2, p. 11).

Uw niet-overtuigende verklaringen over het verblijfscertificaat en het gebrek aan recente documenten op uw naam (zie CGVS 2, p. 13) en recente foto's wekken dan ook de zeer sterke indruk dat u Sri Lanka al langer geleden verlaten zou hebben.

Ten derde kent u het adres van P.N.s woning in Kudathanai, waar u verbleef van april 2009 tot juni 2014, niet (zie CGVS d.d. 15/02/2018, hierna CGVS 3 genoemd). Dat u geen post of bezoekers op dat adres ontving en geen nood had om het adres te kennen (zie CGVS 3, p. 3) vergoelijkt uw gebrek aan kennis niet. Van iemand die ruim vijf jaar in dezelfde woning woonde kan immers verwacht worden dat hij het adres ervan kent, zelfs als hij er geen post of bezoekers ontving. U slaagde er voorts niet in de locatie enigszins in detail te beschrijven. U zei slechts dat er "dingen rondom het huis" waren, met name een winkel waar de drank toddy verkocht werd en een woonwijk waarvan u de naam niet kent (zie CGVS 3, p. 3).

Ten vierde zijn uw verklaringen over uw reis naar België dermate vaag dat ze de indruk wekken dat u Sri Lanka op een ander moment en op een andere manier verlaten heeft. Zo verklaarde u niet te weten naar waar u vloog vanuit Sri Lanka en waar u aankwam (zie CGVS 1, p. 11). Gevraagd hoe de smokkelaar u voorbereidde op uw reis, verklaarde u: "Ik zei aan de agent: ik weet niet wat te doen. Hij zei: maak je geen zorgen, alles zal duidelijk zijn, ze zullen het paspoort geven op de dag van vertrek, als ik gevat word niet te zeggen dat ik hem ken. Ik vroeg hem naar welk land ik ging, maar ze gaven die info niet." (zie CGVS 2, p. 10). Zelfs indien de smokkelaar u zou gezegd hebben meteen asiel aan te vragen als u gevat werd op de luchthaven, zoals u verklaarde (zie CGVS 2, p. 10), is het opmerkelijk dat hij u zelfs de meest elementaire informatie over uw reis, zoals uw bestemming en de manier waarop u eventuele vragen aan de grenscontrole moest beantwoorden, niet verstrekke. Het is immers in het belang van een smokkelnetwerk dat "cliënten" zonder problemen hun bestemming bereiken en niet gevat worden aan de grens. Dat uw smokkelaar aangegeven zou hebben slechts asiel aan te vragen op de luchthaven als u gevat werd is een duidelijke aanwijzing dat dit niet het eerste keusscenario was. Los van de informatie die u al dan niet van de smokkelaar zou gekregen hebben is het ongeloofwaardig dat u geen weet zou hebben van in welk land, stad of luchthaven u geland zou zijn; deze informatie is immers alom aanwezig tijdens een vlucht. U wist evenmin met welke luchtvaartmaatschappij u vertrok uit Sri Lanka (zie CGVS 2, p. 11). Ook over de plaats waar u naartoe ging nadat u aankwam op een u onbekende plaats weet u niets. U was drie tot vier uur met de auto onderweg, u kwam dan aan in een huis maar u weet niet waar dat huis was (zie CGVS 2, p. 11). Uw verklaringen over het paspoort dat u gebruikte bij uw reis overtuigen ook niet. Op de vraag of er visums op uw paspoort stonden, zei u niet te weten wat een visum is (zie CGVS 2, p. 12). Op de vraag waar uw paspoort en die van uw kinderen naartoe waren, verklaarde u bovendien nogal stereotiep dat de smokkelaar het van u afnam, u zou ook geen foto's of kopieën van de paspoorten hebben (zie CGVS 1, p. 12). U legde ook geen enkel document neer ter staving van uw reisweg (zie CGVS 1, p. 12).

Ten vijfde zijn uw verklaringen over het gebrek aan contact met uw tweede echtgenote in de periode voor uw vertrek uit Sri Lanka weinig overtuigend. U verklaarde tijdens uw derde gehoor dat u vanuit Udappu P.N. tweemaal belde, daarna stopte u het contact met haar omdat u bang was dat ze uw locatie zou vrijgeven en omdat u dacht dat ze problemen zou krijgen (zie CGVS 3, p. 3, 4). Echter had u tijdens uw eerste gehoor verklaard dat u op dat moment geen contact meer had met P.N. omdat de smokkelaar u met niemand meer liet praten en omdat u geen telefoon had (zie CGVS 1, p. 3). Deze omissie tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaats voor uw beweerde vertrekdatum uit Sri Lanka verder aan. Dat u steeds dingen vergeet en daarom tijdens uw eerdere gehoren enkel de laatste reden vermeldde is een weinig overtuigende verklaring (zie CGVS 3, p. 4), temeer daar u herhaaldelijk verklaarde dat u een slecht geheugen hebt maar u nooit een dokter consulteerde voor uw geheugenproblemen (zie CGVS 3, p. 4, 5). Dat u bang bent om permanent een patiënt te worden als u naar de dokter zou gaan is geen adequate verklaring (zie CGVS 3, p. 5). Als u daadwerkelijk ernstige geheugenproblemen heeft zou u er immers alle belang bij hebben deze te laten diagnosticeren en behandelen door een dokter.

Ten zesde overtuigen uw verklaringen over hoe u te weten kwam dat uw tweede echtgenote in België verbleef, niet.

U verklaarde tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u niet wist waar ze verbleef en dat u sinds 2014 geen contact meer met haar had (zie verklaring DVZ, punt 15b). Toen u naar Brussel kwam voor uw eerste interview zou u Sri Lankanen ontmoet hebben die afkomstig waren uit hetzelfde dorp als uw echtgenote en zij zouden u gezegd hebben dat ze in België verbleef (zie CGVS 1, p. 3, 10). Dat u en uw echtgenote zonder elkaars medeweten allebei in België belandden, terwijl u oorspronkelijk naar Australië zou gaan (zie CGVS 1, p. 16), dat u via dorpsgenoten van uw echtgenote die ook in België verblijven te weten kwam dat uw echtgenote in België was en dat u asiel aanvraag nauwelijks enkele maanden nadat uw echtgenote in juni 2016 erkend was als vluchteling is frappant en kan niet als een toevallige samenloop van omstandigheden beschouwd worden, zeker gezien de bovenvermelde opmerkingen aangaande uw vertrekdatum uit Sri Lanka.

Hoewel het CGVS u er expliciet op wees dat uw verklaringen over uw verblijf tot oktober 2015 in Sri Lanka niet geloofwaardig zijn, dat het CGVS niet in staat is uw nood aan bescherming correct te beoordelen als u geen zicht biedt op uw situatie de jaren voor uw asielaanvraag en dat u de waarheid moest vertellen, bleef u volhouden dat u de waarheid verteld had (zie CGVS 2, p. 13). Ook toen u tijdens uw derde gehoor nogmaals de kans werd geboden aan te geven of er dingen waren waarover u eerder niet de waarheid vertelde bleef u bij uw eerdere verklaringen (zie CGVS 3, p. 5).

Gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen laat u het CGVS in het ongewisse over uw reële verblijfplaatsen en bezigheden voor uw komst naar België, uw vertrekdatum uit Sri Lanka en uw reis naar België. Bijgevolg kan het CGVS geen correcte inschatting maken van uw nood aan bescherming.

Tegenstrijdigheden in uw verklaringen en in de verklaringen van u en u echtgenote leiden er verder toe dat u geen duidelijk zicht biedt op uw profiel en uw betrokkenheid bij de LTTE en dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou gekend hebben in Sri Lanka.

Met betrekking tot uw profiel verklaarde uw tweede echtgenote dat u bij de LTTE was, meer specifiek dat u zeetijger was en dat u veel voor de LTTE hebt gedaan (zie gehoorverslag CGVS 1510424, d.d. 28/04/2015, p. 7, 24). U zou verteld hebben dat u een hoge rang had, dat u voor S., een belangrijke persoon bij de LTTE, werkte, en dat u zijn bewaker was (zie CGVS 1510424 d.d. 28/04/2015, p. 25). Ze verklaarde voorts dat uw LTTE naam E.A. was (zie CGVS 1510424 d.d. 28/04/2015, p. 25). Tijdens een later gehoor verklaarde P.N. dat u aan haar gezegd had dat u een zogenaamde Zwarte Tijger was, ze herhaalde dat u lid was van de LTTE (zie CGVS 1510424 d.d. 15/02/2018, p. 7, 8). U verklaarde echter nooit lid geweest te zijn van de LTTE, ook niet meer specifiek van de zeetijgers of van de Zwarte Tijgers, u zou enkel onder dwang de LTTE geholpen hebben met het bewaken van de grens en het werk met boten, u had geen andere taken bij de LTTE en nam nooit deel aan gevechten, zo zei u (zie CGVS 1, p. 7, 8, 16, CGVS 2, p. 14 en CGVS 3, p. 5, 6). U verklaarde bij de LTTE niet gekend te zijn onder een andere naam (zie CGVS 1, p. 9). Op de vraag wat u kon vertellen over de naam E.A. antwoordde u dat dit de bijnaam van uw overleden vriend was, u zou die naam nooit gebruikt hebben maar u zou gezegd hebben aan uw zoon die naam op Facebook te gebruiken als herinnering aan hem (zie CGVS 1, p. 15, 16). Toen het CGVS u confronteerde met de verklaringen van uw echtgenote bleef u volhouden dat u geen zeetijger was en dat E.A. de naam van uw overleden vriend is (zie CGVS 2, p. 14). Gevraagd waarom uw echtgenote zou verklaren dat uw LTTE naam E.A. was als dat de naam van uw vriend was zei u dat het leger u ervan beschuldigde deze naam te hebben en lid van de LTTE te zijn, en dat ze daardoor misschien een verkeerde indruk kreeg (zie CGVS 2, p. 14). Eerder zei u dat u niet veel uitgelegd had aan uw echtgenote over uw activiteiten bij de LTTE, dat u haar zei dat u de LTTE hielp maar dat u geen lid was en dat zij de indruk kreeg dat u lid was van de LTTE omdat het leger jullie martelde (zie CGVS 1, p. 10). Uw bewering dat uw echtgenote de verkeerde indruk kreeg kan echter niet in overeenstemming worden gebracht met haar verklaring dat u expliciet zei dat u een hoge rang had bij de LTTE en dat u bewaker was voor S. Uw verklaringen over de naam E.A. overtuigen evenmin. Tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS vertelde u over deze naam enkel dat het de naam van uw overleden vriend was en dat u aan uw zoon vertelde die naam op Facebook te gebruiken ter nagedachtenis van hem (zie CGVS 1, p. 15, 16). Pas tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, toen u geconfronteerd werd met de verklaringen van uw echtgenote, zei u dat het leger u ervan beschuldigde de naam E.A. te hebben, zo zou uw echtgenote de indruk gekregen hebben dat dit u naam was (zie CGVS 2, p. 14). Hieruit blijkt dat u uw antwoorden aanpast doorheen de gehoren. U zei ook pas tijdens het tweede gehoor dat het leger u ervan beschuldigde brigadier te zijn bij de zeetijgers (zie CGVS 2, p. 15). Gevraagd om welke reden u ervan beschuldigd werd brigadier te zijn, verklaarde u dat ze hierover twijfelden omdat u van Vanni was en omdat veel leden van de LTTE zich overgaven (zie CGVS 2, p. 15).

Toen het CGVS u erop wees dat er heel veel mensen van Vanni afkomstig waren en u nogmaals vroeg waarom het leger zou denken dat u brigadier was, repliceerde u dat u niet wist waarom en dat ze u van om het even wat beschuldigden (zie CGVS 2, p. 15). Uit het geheel van bovenstaande opmerkingen en tegenstrijdigheden blijkt dat u het CGVS geen duidelijk zich biedt op uw activiteiten en betrokkenheid bij de LTTE.

Ook uw verklaringen over de verdwijning en dood van uw eerste echtgenote (zie CGVS 1, p. 5, 12, 13, CGVS 2, p. 3, 6) overtuigen allerm minst. Vooreerst verklaarde u dat uw eerste echtgenote meegenomen werd door het leger op 2 april 2009 in Sundikulum en dat u bij de autoriteiten ging informeren toen ze vermist was. In mei 2009 zou Su., een militair, P.N., met wie u toen nog niet gehuwd was, ingelicht hebben over de dood van uw eerste echtgenote en de mensen die samen met haar opgepakt waren (zie CGVS 2, p. 3). Dit stemt echter totaal niet overeen met de verklaringen van uw echtgenote P.N., zij zei immers dat uw eerste echtgenote om het leven kwam bij een bomaanslag (zie CGVS 1510424 d.d. 28/04/2015, p. 7 en CGVS 1510424 d.d. 15/02/2018, p. 7). Bij confrontatie met deze tegenstrijdigheid slaagde u er niet dit afdoende te verklaren, u sprak enkel in algemene termen over de oorlog waarbij veel mensen omkwamen en u zei dat jullie geen kans hadden om te zitten praten en dat jullie in een andere mentale toestand waren (zie CGVS 1, p. 13). Dit verklaart deze tegenstrijdigheid echter niet, als P.N. daadwerkelijk geïnformeerd was door een militair over de dood van uw eerste echtgenote en de personen die samen met haar opgepakt waren dan zou ze niet verklaren dat uw echtgenote gestorven was bij een aanval. Voorts legde u geen enkel document neer met betrekking tot de verdwijning of het overlijden van uw vrouw. Nochtans kregen sommige familieleden van personen die samen met uw vrouw opgepakt waren en overleden waren wel officiële overlijdensdocumenten (zie CGVS 1, p. 7). Gezien het geheel van deze opmerkingen slaagde u er niet de arrestatie en dood van uw eerste echtgenote op een geloofwaardige manier voor te stellen.

Wat betreft de gebeurtenissen die u zou meegemaakt hebben na de vermeende verdwijning van uw eerste echtgenote dient vastgesteld te worden dat u totaal tegenstrijdige verklaringen aflegde over de chronologie ervan, wat de geloofwaardigheid ervan aantast. Tijdens uw gehoor bij de DVZ verklaarde u dat u in april 2012, toen u onderweg was naar het kamp om uw handtekening te geven, ontvoerd werd met een kleine vrachtwagen en naar het Amban kamp gebracht werd (zie DVZ, vragenlijst CGVS). Daar zou u bedreigd, geslagen en verwond geweest zijn. Een week later zouden militairen naar uw huis gekomen zijn en uw zoon geslagen hebben (zie DVZ, vragenlijst CGVS). Tijdens uw gehoren op het CGVS verklaarde u echter dat u twee weken nadat u naar Kudathanai was gegaan naar het Amban of Amman kamp werd meegenomen in een bestelwagen (zie CGVS 1, p. 13, 14). De dag daarvoor waren militairen naar uw huis gekomen en hadden ze uw kinderen geslagen (zie CGVS 1, p. 12, 13). Hieruit blijkt dat u deze twee gebeurtenissen niet alleen in omgekeerde volgorde situeert, maar ze bovendien in 2009 situeert in plaats van in 2012. Bij confrontatie met deze tegenstrijdigheden verklaarde u dat u zei dat het gebeurde in 2012, maar dat u de data niet precies kon zeggen omdat u niet in de juiste mentale toestand was en dat u niet dacht terwijl u sprak (zie CGVS 1, p. 14, 15). Dat u pas in België door uw echtgenote aan de juiste data werd herinnerd (zie CGVS 1, p. 14) is een weinig overtuigende verklaring voor deze opvallende tegenstrijdigheid. Bovendien maakte u tijdens uw interview bij de DVZ geen melding van geheugenproblemen of mentale problemen. Uw verklaringen bij de DVZ (zie DVZ vragenlijst CGVS) zijn voorts coherent, vrij uitgebreid en chronologisch, er is geen enkele aanwijzing dat u niet nadacht terwijl u sprak.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Voorts blijkt uit toegevoegde informatie immers dat in Sri Lanka veel soorten documenten mits corruptie verkrijgbaar zijn. Uw identiteitskaart en uw verblijfscertificaat werden hierboven reeds besproken. Beide documenten zijn bovendien kopieën, wat de bewijswaarde ervan aanzienlijk vermindert. Over het verblijfscertificaat dient nog opgemerkt te worden dat hierop vermeld staat dat uw vader overleden is, terwijl u ontkent deze informatie gegeven te hebben (zie CGVS 1, p. 10). De uittreksels uit het geboorteregister van uzelf, uw kinderen en uw twee echtgenotes, de foto's van u en uw gezin, de Belgische verblijfskaarten van uw tweede echtgenote en haar kinderen, het adres in België van uw tweede echtgenote en de gegevens van uw vriend E. hebben geen bewijswaarde met de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Er dient nog opgemerkt te worden dat u vreemd genoeg wel de familiefoto's wist te redden uit uw huis dat in vlammen stond na een aanval, net zoals jullie juwelen, geld en een zak met kopieën van documenten, maar dat jullie de originele documenten niet meenamen (zie CGVS 2, p. 11). Het CGVS merkt op dat u van uw huwelijksakte, die verloren zou zijn gegaan bij de brand, geen kopie of duplicaat voorlegt. Dat u de voorbije twee jaar probeerde tevergeefs een duplicaat aan te vragen maar dat dit niet lukte omdat u niet over de nodige gegevens beschikt (zie CGVS 2, p. 2, 3) is een weinig overtuigende verklaring, u slaagde er immers wel in na uw aankomst in België uittreksels uit het geboorteregister van uw zonen te verkrijgen. De envelop toont hoogstens aan dat u post hebt ontvangen uit Sri Lanka. De medische attesten van u en uw zoon K.Ag. en de CD-rom met medische beelden van u kunnen op geen enkele wijze bovenstaande analyse veranderen. Deze documenten tonen namelijk niet op objectieve manier een oorzakelijk verband aan tussen de door u aangehaalde incidenten en de medische en psychologische toestand van u en uw zoon. Evenmin bieden deze attesten enige informatie die vermag bovenstaande tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden te verklaren of te weerleggen. Bovendien merkt het CGVS op dat u verklaarde geen medische of psychologische behandeling genomen te hebben in België, uitgezonderd de behandeling van uw been, en dat u OK was (zie CGVS 1, p. 15, CGVS 2, p. 2). Uw oudste zoon K.Ag. zou vier keer naar een psychiater geweest zijn sinds jullie komst naar België, de psychiater zou gezegd hebben dat hij aangedaan was omdat hij veel dode lichamen zag in de oorlog en dat hij OK zal zijn als hij een gewoon leven begint (zie CGVS 1, p. 4). Op het moment van het eerste gehoor was K.Ag. enkel in behandeling voor een allergie (zie CGVS 1, p. 4). Tussen uw eerste en tweede gehoor bij het CGVS gingen uw kinderen enkel naar de dokter omdat ze koorts hadden (zie CGVS 2, p. 2). Tussen uw tweede en derde gehoor adviseerde de dokter meer sociaal contact en bezigheden zoals sport voor uw oudste zoon (zie CGVS 3, p. 2). Een Belgische familie onderneemt activiteiten met uw zoon en hij stelt het beetje bij beetje beter, zo zei u (zie CGVS 3, p. 2). U legde tenslotte geen enkel attest neer ter staving van de door u beweerde geheugenproblemen.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 27 maart 2018 een schending aan van *“van de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen”*; *“artikelen 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens”*; *“het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen”*; *“artikel 4, §1 Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen (hierna: Kwalificatierichtlijn)”*; *“artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen”*; *“van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en een schending van de algemene motiveringsplicht, en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over voornoemde rechtsregels.

Verzoeker legt uit dat hij niet alle details kan geven over zowel de presidentiële, parlements- en provinciale verkiezingen gezien zijn toestand, zowel tijdens zijn laatste jaren in Sri Lanka als nu in België. Hij herneemt dat hij zijn echtgenote verloor en zelf jarenlang gemarteld werd. Hij herhaalt dat hij zich toen en nu niet in een toestand bevond om deze informatie op te volgen, zowel fysiek als emotioneel. Verzoeker geeft aan dat hij voornamelijk bezig was met de zorg voor zijn kinderen en dat hij daarenboven niet over middelen of manieren beschikte om op de hoogte te blijven van het nieuws.

Verzoeker stelt dat hij in Kudathanai in zeer moeilijke omstandigheden leefde, waardoor hij zich gedwongen zag het land te verlaten, en dat hij vervolgens 14 maanden op de vlucht was in zijn eigen land. Hij legt uit dat het volgen van de verkiezingen niet mogelijk was voor hem en dat de informatie die hij alsnog kreeg ‘van horen zeggen’ was.

Verzoeker merkt op dat hij er toch in slaagde de informatie waarover hij beschikte correct weer te geven tijdens de gehoren bij het CGVS. Zo kon hij bevestigen dat er presidentsverkiezingen plaatsvonden begin 2015.

Verder haalt verzoeker aan dat op basis van het feit dat hij geen antwoord kon geven op de vraag wie de gouverneur was, werd besloten dat verzoeker helemaal geen kennis heeft over de provinciale verkiezingen van 2013. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk informatie kon geven: *“Zo is Shivajilingam die vernoemd werd door verzoeker wel degelijk lid van de Northern Province Council en is Sampanthan de leider van de Tamil National Alliance, de winnaars van de provinciale verkiezingen in de Northern Province in 2013.”*. Verzoeker betoogt dat verweerder hier wel kort door de bocht gaat door te oordelen dat verzoeker geen kennis heeft over de verkiezingen en politieke ontwikkelingen in Sri Lanka en ten volle de correcte antwoorden negeert die wel gegeven werden door verzoeker.

Waar verweerder zich vragen bij het feit dat verzoeker niet op de hoogte was van sterke prijsstijgingen in de periode dat hij in Rudathanai woonde, stelt verzoeker dat uit het gehoorverslag blijkt dat hij wel degelijk op de hoogte was van bepaalde prijsstijgingen. Verzoeker stelt vast dat verweerder het tegenovergestelde besluit en dit op basis van het feit dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van stijgingen in de elektriciteitsrekeningen van burgers, terwijl deze vraag nooit werd gesteld.

Waar verweerder zich vragen stelt bij het feit dat verzoeker een tiental foto's neerlegde van zijn gezin van de periode tussen 2003 en 2008 en slechts één foto van de periode erna, herhaalt verzoeker opnieuw dat hij zich niet in een situatie bevond om foto's te maken van zijn gezin. Zijn vrouw was verdwenen en werd gedood, verzoeker werd zelf gemarteld en ook zijn kinderen werden geslagen. Verzoeker bevond zich louter in overlevingsmodus.

Verzoeker legt uit dat ook de gezinssituatie met zijn tweede vrouw niet van die aard was dat ze samen foto's zouden maken: *“Verzoeker verklaart meerdere keren tijdens de gehoren dat de relatie tussen hem en de kinderen van zijn tweede vrouw, N., moeilijk verliep. Ook voor zijn eigen kinderen hield hij de relatie met N. verborgen”*.

Wat betreft de twijfels die geuit worden door verwerende partij omtrent het 'certificate on residence and character issued by the Grama Niladhari', herhaalt verzoeker dat zijn eerste vrouw zich over de documenten ontfermde en dat zij dit document aanvroeg.

Verzoeker haalt aan dat hij van 2009 tot 2014 bij N. in Kudathanai woonde, maar het correcte adres van de woning schuldig moet blijven. Waar verweerder tevens van mening is dat verzoeker geen omschrijving kan geven van de locatie, verwijst verzoeker naar het gehoorverslag waarin hij wel informatie betreffende de omgeving geeft. Hij benadrukt overigens dat uit het gehoorverslag van zijn tweede echtgenote, N., die als vluchteling erkend werd, blijkt dat ook zij geen adres weergeeft van haar woning, maar enkel een vage omschrijving van de omgeving. Hij haalt aan dat N. bevestigde dat verzoeker daar met haar woonde.

Wat betreft zijn reis naar België herhaalt verzoeker dat hij geen informatie kreeg over de bestemming, wel werd hem meegedeeld dat op de luchthaven in Sri Lanka de smokkelaar zijn eigen mannetjes ter plaatse had en hij dus niks hoefde te vrezen. Wat betreft de luchthaven van aankomst stelt verzoeker dat hem werd meegedeeld dat wanneer hij gevat zou worden, hij onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming moest indienen. Hij stelt dat de smokkelaar instructies voorzag, zowel voor zijn vertrek als zijn aankomst.

Waar verweerder de verklaringen van verzoeker over het gebrek aan contact met zijn tweede echtgenote in de periode voor zijn vertrek weinig overtuigend vindt en wijst op tegenstrijdige verklaringen, stelt verzoeker dat hij in het eerste, tweede en derde gehoor duidelijk stelt dat hij twee keer kon bellen met zijn echtgenote zodat van tegenstrijdigheden geen sprake is. Verzoeker wijst erop dat N. deze twee telefoongesprekken in haar gehoren bevestigde.

Verder stelt verzoeker vast dat verweerder geen geloof hecht aan de manier waarop verzoeker vernomen zou hebben dat N. in België verbleef. Verzoeker herneemt dat *"hij bij aankomst in België niet wist dat N. hier ook verbleef. Hij heeft Sri Lanka met zijn kinderen verlaten omwille van zijn problemen. Gezien N. toen nog geen problemen had, is zij ter plaatse gebleven. Deze verklaringen worden door N. bevestigd en dit zowel tijdens haar eerste gehoor als tijdens haar tweede gehoor bij het CGVS"*.

Ook wat betreft de eerste contacten tussen verzoeker en N., namelijk dat verzoeker via een persoon in de kerk informatie verkreeg over N., worden deze verklaringen volgens verzoeker ondersteund door deze van N..

Verzoeker voert aan dat verweerder geen rekening houdt met de correcte informatie die verzoeker wel aanbracht.

Wat betreft het contact met de LTTE, stelt verzoeker vast dat N. in haar gehoor verklaarde dat verzoeker lid geweest zou zijn van de LTTE. Verzoeker stelt er echter bij te blijven dat hij gedwongen werd om te werken voor de LTTE, maar dat hij geen lid was. Verzoeker legt uit dat hij hierover nooit echt veel in detail gesproken heeft met zijn tweede echtgenote. Hij verduidelijkt dat hij gedwongen werd de LTTE te helpen en dat de problemen die daaruit voortvloeiden voor verzoeker, N. de indruk kunnen gegeven hebben dat verzoeker lid was, terwijl hij nooit lid is geweest van de LTTE.

Wat betreft de vermeende tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en die van N. over de verdwijning van verzoekers eerste echtgenote herneemt verzoeker dat hij hierover verklaarde dat zijn vrouw meegenomen werd door het leger en dat hij later vernam dat ze gedood werd. Verzoeker stelt vast dat deze verklaring volgens verwerende partij in strijd zou zijn met de verklaring van N. die stelt dat de eerste echtgenote van verzoeker om het leven gekomen zou zijn bij een bomaanslag. Verzoeker verwijst naar de gehoorverslagen en stelt dat gezien geen hierover geen verdere informatie aan N. werd gevraagd het voor verzoeker onduidelijk is welke tegenstrijdigheden er zouden zijn tussen zijn verklaringen en die van N..

Verzoeker haalt aan dat verwerende partij tenslotte wijst op tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker betreffende de gebeurtenissen die hij meemaakte na de verdwijning van zijn echtgenote: *"Zo zou verzoeker volgens verwerende partij zijn ontvoering en de slagen en verwondingen door de militairen bij hem thuis tijdens zijn gehoor bij DVZ in 2012 situeren, vervolgens bij het CGVS in 2009 en tenslotte opnieuw in 2012."*

Verzoeker haalt zijn verklaringen van DVZ en bij het CGVS aan. Hij stelt dat er duidelijk misverstanden bestaan over het jaartal en dat de vraagstelling tijdens het eerste gehoor bij het CGVS nog meer onduidelijkheid en verwarring creëert bij verzoeker. Gezien de verwarring en de veronderstelde tegenstrijdigheden stelt verzoeker niet te begrijpen dat hierover bij het tweede en derde gehoor bij het CGVS geen bijkomende vragen gesteld werden.

Verzoeker voert aan dat verweerder op geen enkele manier rekening houdt met zijn psychische toestand. Verzoeker stelt dat hij geheugenproblemen heeft en nog steeds psychologische problemen ervaart na de moeilijkheden die hij kende in Sri Lanka. Verzoeker heeft dan ook stappen ondernomen om psychologische ondersteuning te zoeken (stuk 3).

Verzoeker stelt dat hij van etnische origine Tamil is en dat dit niet betwist wordt door verwerende partij. Hij geeft aan dat hij werd gedwongen om te helpen met de LTTE, gewond raakte bij een aanval en vervolgens verschillende jaren gemarteld werd. Hij stelt dat ook zijn kinderen werden geconfronteerd met fysiek en psychisch geweld. Verzoeker verklaart dat hij vreest om opnieuw gemarteld te worden en dat hij zelfs vreest voor zijn leven en dat van zijn kinderen bij een terugkeer naar Sri Lanka.

Verzoeker voert aan dat het de verantwoordelijkheid is van de administratieve autoriteit, die geconfronteerd wordt met een risico op schending van artikel 3 van het EVRM, om een grondig en zo zorgvuldig mogelijk onderzoek te doen van de gegevens die ze in hun bezit hebben en die zouden kunnen leiden tot een risico op schending van artikel 3 van het EVRM in geval van verwijdering van een asielzoeker uit zijn grondgebied.

Verzoeker stelt vast dat verweerde van oordeel is *“dat er geen reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet vermoed wordt dat er een band met de LTTE bestaat.”*.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar rapporten - *“Silenced: survivors of torture and sexual violence in 2015. International Truth and Justice Project Sri Lanka”* van januari 2016; *“Sri Lanka COI Query Response. Asylum Research Consultancy”* van maart 2016 - waar volgens hem wordt aangetoond dat Tamils wel degelijk een risico lopen om aan foltering of vernederende behandeling te worden blootgesteld.

Verzoeker herneemt dat hij gedwongen werd te helpen met de LTTE. Hij haalt aan dat foltering van Tamils in Sri Lanka nog steeds gebruikelijk is. Deze banden met de LTTE verhogen volgens verzoeker het risico om bij een terugkeer naar Sri Lanka geconfronteerd te worden met onmenselijke en vernederende behandelingen.

Verzoeker stelt vast dat meerdere rapporten de risico's die Tamils lopen bij een terugkeer naar Sri Lanka bevestigen en dit zowel omwille van het feit dat ze Tamil zijn, dat ze verdacht worden van banden met de LTTE of dat ze Sri Lanka op illegale wijze verlaten hebben. Verzoeker verwijst naar zijn etnische origine als Tamil, zijn banden met de LTTE in het verleden en het gegeven dat hij Sri Lanka verliet met de hulp van een mensensmokkelaar en voert aan dat hij hierom een verhoogd risico loopt om aan deze onmenselijke behandelingen blootgesteld te worden.

Hij betoogt dat het rapport *“Sri Lanka : danger en cas de retour et accès aux soins médicaux en prison. Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés”* van april 2016 dit bevestigt.

Verzoeker stelt dat een terugkeer naar Sri Lanka onveilig is voor hem. Hij verwijst naar het rapport *“Silenced: survivors of torture and sexual violence in 2015. International Truth and Justice Project Sri Lanka”* van januari 2016, waarin hij leest dat een terugkeer naar Sri Lanka letterlijk wordt afgeraden.

Verzoeker betoogt dat op zijn vrees dat hij als Tamil vervolgd zal worden, niet wordt geantwoord.

Hij stelt dat hij een reëel risico voor zijn fysieke en psychische integriteit loopt als hij naar Sri Lanka zou moeten terugkeren wegens zijn etnische origine, feit dat niet betwist wordt door tegenpartij.

Aangezien verwerende partij geen grondig onderzoek heeft gedaan naar de gevolgen van de etnische origine van verzoeker op een eventuele terugkeer naar Sri Lanka en aangezien verwerende partij de etnische origine van verzoeker niet betwist, maar de gevolgen ervan op een terugkeer ontkent en zelfs niet grondig onderzoekt, moet er volgens verzoeker *“worden vastgesteld dat verwerende partij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet schendt, net als de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en in artikelen 1 à 3 van de wet van 29 juli 1991”*. Het zorgvuldigheidsbeginsel is volgens verzoeker ook geschonden.

In het verzoekschrift wordt gevraagd verzoeker *“het statuut van vluchteling te erkennen of de subsidiaire bescherming toe te kennen; In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een “*Aanvraag afspraak psycholoog*”.
Bij aanvullende nota van 22 juni 2018 legt verzoeker een psychologisch attest neer.

Ter zitting legt verzoeker een (beter leesbaar) psychologisch attest neer.

Bij aanvullende nota van 14 juni 2018 legt verweerder de COI Focus “*Sri Lanka: Risico bij terugkeer*” van 29 mei 2018 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor problemen met de Sri Lankaanse overheid omwille van zijn LTTE-band.

2.4.2. De Raad benadrukt dat een asielzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.4.3. Verzoeker slaagde er echter niet in zijn verblijf in Sri Lanka de laatste jaren voor zijn komst naar België aannemelijk te maken. Zo blijkt verzoeker amper iets te weten over verkiezingen, politieke ontwikkelingen en gebeurtenissen in zijn vermeende recente regio van herkomst in Sri Lanka. Verzoeker stelde foutief dat de laatste presidentsverkiezingen die hij meemaakte, plaatsvonden in januari of februari 2015, wist niet wanneer de laatste parlementsverkiezingen werden gehouden, had geen weet van incidenten in de aanloop naar de laatste presidentsverkiezingen, herinnerde zich niets over provinciale verkiezingen in de Noordelijke Provincie na de oorlog en wist evenmin wie de gouverneur was in de Noordelijke Provincie (gehoorverslag van het CGVS van 27 september 2017 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 7; gehoorverslag van het CGVS van 6 december 2017 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 9, p. 10; Wikipediapagina's “*Sri Lankan parliamentary election 2015*”, “*Sri Lankan parliamentary election 2010*”, “*Sri Lankan presidential election 2015*”, “*Sri Lankan presidential election 2010*”, “*Sri Lankan provincial council elections 2013*”, “*G.A. Chandrasiri*”). Verzoekers onwetendheid met betrekking tot voormelde gebeurtenissen ondergraaft zijn aanwezigheid in Sri Lanka, en meer bepaald in Kudathanai in de Noordelijke Provincie, minstens na het einde van de burgeroorlog.

Dit wordt slechts bevestigd nu verzoeker vaagweg aangaf dat er “*misschien*” in 2013 een probleem was met Singalese studenten op de campus waarbij het leger studenten aanviel (CGVS-verslag 2, p. 9), terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in november 2012 clashes uitbraken aan de universiteit in Jaffna, welke de ernstigste verstoringen uitmaakten sinds het einde van de burgeroorlog (artikel BBC “*Sri Lanka’s Jaffna sees clashes over Tamil rebel remembrance*” van 28 november 2012). Ook het gegeven dat verzoeker niet op de hoogte is van aanzienlijke prijsstijgingen van elektriciteit in Kudathanai in april 2013 en de daaropvolgende politieke discussies en betogingen (CGVS-verslag 2, p. 10), toont aan dat verzoeker toen niet in Kudathanai verbleef.

2.4.4. Waar verzoeker zijn beperkte kennis over bovenstaande belangrijke gebeurtenissen in zijn verzoekschrift tracht te verklaren door te verwijzen naar de zeer moeilijke omstandigheden waarin hij zou hebben geleefd - de dood van zijn eerste echtgenote, zijn problemen met de autoriteiten, zijn vlucht - en dat hij niet over middelen of manieren beschikte om op de hoogte te blijven van het nieuws, merkt de Raad op dat verzoeker zelf verklaarde dat hij in het huis van zijn tweede partner P.N. over een radio beschikte (CGVS-verslag 2, p. 16). Bovendien betreft zijn onwetendheid niet één enkel belangrijk feit maar een aaneenschakeling van gebeurtenissen die dermate ingrijpend waren voor de gemeenschap dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker er niet van op de hoogte kon zijn geweest via bepaalde media of gewone contacten met derden uit zijn directe omgeving. Aldus is redelijk aan te nemen dat verzoeker, ondanks zijn voorgehouden problemen, wel degelijk op de hoogte hoorde te zijn van voornoemde gebeurtenissen.

In tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift stelt, wordt zijn onwetendheid over de provinciale verkiezingen niet enkel afgeleid uit het feit dat hij niet wist wie de gouverneur van de Noordelijke Provincie was. Zo blijkt ondubbelzinnig uit het gehoorverslag: “*Weet u iets over de provinciale verkiezingen in northern province na de oorlog?*”, waarop verzoeker antwoordde “*Nee, herinner het me niet. omdat ik niet dacht dat ik deze info zou moeten weten.*” (CGVS-verslag 2, p. 10), wat er eerder op wijst dat verzoeker kennis wilde instuderen terwijl parate kennis verondersteld wordt. Bovendien bleef verzoeker het antwoord schuldig op de vraag voor welke verkiezingen de drie door hem genoemde kandidaten campagne voerden (CGVS-verslag 2, p. 10).

Voorts stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat uit het gehoorverslag blijkt dat hij wel degelijk op de hoogte was van bepaalde prijsstijgingen. De verklaringen waar verzoeker op doelt hebben echter betrekking op de algemene situatie in Sri Lanka (“*melkpoeder, rijst, thee, ik kocht het niet, ze zeiden me dat de prijzen omhoog gingen*”, CGVS-verslag 2, p. 10), terwijl net werd vastgesteld dat verzoeker niet op de hoogte is van de prijsstijging van elektriciteit in Kudathanai, noch van de hiermee gepaard gaande betogingen.

2.4.5. Verder legt verzoeker geen documenten of andere nuttige elementen neer die zijn verblijf in Sri Lanka de laatste jaren voor zijn vertrek naar België kunnen staven. Hoewel verzoeker een tiental foto's neerlegde van hem en zijn gezin, daterend uit de periode tussen 2003 en 2008 (CGVS-verslag 2, p. 12), legde hij slechts één foto neer van de periode daarna, met name een foto van zijn huwelijk met zijn tweede echtgenote in 2012, waarvan niet kan afgeleid worden waar de foto genomen is. Verzoeker heeft evenmin documenten die dateren van de laatste jaren voor zijn vertrek. Zijn uittreksel uit het geboorteregister dateert van 18 september 1978. De kopie van zijn identiteitskaart dateert van 2003. Verzoeker stelde dat zijn originele identiteitskaart zou verloren gegaan zijn in maart 2009 toen zijn huis in brand stond (CGVS-verslag 1, p. 4). Er kan niet worden ingezien dat verzoeker in al die tijd nooit een nieuwe identiteitskaart aanvroeg.

2.4.6. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat hij zich niet in een situatie bevond om foto's te maken van zijn gezin - zijn vrouw was verdwenen en werd gedood, verzoeker werd zelf gemarteld en ook zijn kinderen werden geslagen en verzoeker - kan dit niet verklaren waarom verzoeker evenmin recentere documenten kan neerleggen. Verzoeker geeft nog aan dat hij geen gezinsfoto's heeft met zijn tweede vrouw omdat hij geen goede relatie had met haar kinderen. Dergelijke uitleg kan echter niet verklaren waarom verzoeker geen recentere foto's van zichzelf of zijn kinderen in Sri Lanka zou kunnen neerleggen.

2.4.7. Wat betreft het “*certificate on residence and character issued by the Grama Niladhari*”, uitgegeven op 4 oktober 2007, verklaarde verzoeker dat hij dit document nodig had om te reizen naar Vavuniya om zich te identificeren bij het leger en aan te tonen dat hij geen lid van de LTTE was (CGVS-verslag 1, p. 10; CGVS-verslag 2, p. 12). Erop gewezen dat het document vermeldt dat het voor een interview is, antwoordde verzoeker “*Interview door het leger om van 1 stad naar andere te reizen*” (CGVS-verslag 1, p. 11). Verzoeker kon echter niet aangeven om welke reden dit document gecertificeerd is door het Ministerie van Buitenlandse Zaken (CGVS-verslag 2, p. 12).

Dergelijke certificering maakt het niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker dit document nodig had voor een reis naar het buitenland of een visumaanvraag. Verzoeker legt overigens slechts een kopie van dit document voor, zodat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat verzoeker het originele document heeft moeten afgeven. Verzoekers verklaring dat ze thuis een zak met originele documenten hadden en een zak met kopieën van documenten en dat zijn echtgenote de zak met kopieën meenam kan niet overtuigen, temeer nu het door verzoeker voorgelegde uittreksel uit het geboorteregister wel een origineel document betreft (CGVS-verslag 2, p. 11). De uitleg in het verzoekschrift, dat verzoekers eerste vrouw dit document heeft aangevraagd, neemt niet weg dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij minstens aannemelijke verklaringen aflegt aangaande het doel of nut van dit document en de certificering door het ministerie van Buitenlandse zaken, gezien het op verzoekers naam staat.

2.4.8. Ook de vaststelling dat verzoeker het adres van zijn tweede echtgenote P.N. in Kudathanai, waar hij zou verbleven hebben van april 2009 tot juni 2014, niet kent (gehoorverslag van het CGVS van 15 februari 2018 (hierna: CGVS-verslag 3), p. 3), ondergraaft zijn beweringen daar te hebben gewoond. Verzoekers uitleg, *"Ik kreeg nooit post op dat adres, geen bezoekers, ik had de nood niet om het adres te weten, daarom ken ik het adres niet. Zelfs als ik het adres wist zou ik het nu vergeten zijn."* (CGVS-verslag 3, p. 3), is bezwaarlijk ernstig. Immers kan van verzoeker verwacht worden dat hij het adres kent waar hij vijf jaar lang gewoond heeft. Meer nog, verzoeker blijkt niet in staat de locatie en omgeving in detail te beschrijven en blijft steken in oppervlakkige verklaringen als *"Er zijn dingen rondom hun huis: een kleine toddy winkel, een housing scheme maar ik weet de naam van het housing scheme niet."* (CGVS-verslag 3, p. 3).

2.4.9. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat uit het gehoorverslag van zijn tweede echtgenote P.N., die als vluchteling erkend werd, blijkt dat ook zij geen adres weergeeft van haar woning, maar enkel een vage omschrijving van de omgeving. De Raad stelt echter vast dat aan verzoekers echtgenote P.N. werd gevraagd op welk adres zij samen woonde met verzoeker en P.N. hierop antwoordde *"Pothpaddy Kuddathanai, Karayu"* (gehoorverslag P.N. bij het CGVS van 15 februari 2018 (hierna: CGVS-verslag P.N.), p. 8)

2.4.10. Ook verzoekers reisweg kan niet overtuigen. Zo wist hij niet waar hij naartoe vloog vanuit Sri Lanka, noch waar hij aankwam (*"Ik weet de plaats waar ik ging niet, ik nam een vlucht van sri lankan airlines, ze zeiden niet waar ik ging. Het was mijn 1ste keer, ik was tensed up, ik was in paniek. Ik wist niet of ze me zouden bedriegen, ik was bang."*, *"Waar kwam u aan met het vliegtuig?"*, *"Toen ik uit luchthaven kwam zeiden ze dat een man een bordje zou houden met mijn naam in tamil. Hij zou voor ailes zorgen. Ik vroeg hem of ik naar een Europees land ging, hij zei me geen zorgen te maken, de persoon die me ophaalt zal alles regelen."*, *"Weet u waar u aankwam?"*, *"Nee, ik weet het niet."*, CGVS-verslag 1, p. 11). Nochtans is de luchthaven, stad en het land van aankomst alom aanwezig voor, tijdens en na het nemen van een vlucht. Ook over de plaats waar hij na aankomst naartoe ging, weet verzoeker niets te vertellen (*"Er waren 2 mensen die me ontvingen, 1 van hen was tamil. Toen ze met elkaar spraken was het in een andere taal. Ik was in de auto voor 3-4 uur, ze dropten me in front. Ik werd 4 uur in een huis gehouden, van de luchthaven was het 4 uur."*, *"Waar was dat huis?"*, *"Dat weet ik niet"*, CGVS-verslag 1, p.11). Op de vraag of er visums in zijn paspoort stonden, antwoordde verzoeker *"Ik weet niet wat een visum is."* (CGVS-verslag 1, p. 12). Verzoeker verklaarde voorts dat zijn paspoort en de paspoorten van zijn kinderen door de smokkelaar werden afgenomen (CGVS-verslag, p. 12). De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn reisweg (tickets, bagagelabels, paspoort, etc.) neerlegt. Uit verzoekers onaannemelijk evasieve verklaringen over zijn reisweg kan slechts afgeleid worden dat hij niet wenst te antwoorden. Dit klemmt te meer nu verzoeker eerst had aangegeven dat hij naar Australië wilde maar niet deze uitweg nam omdat het te gevaarlijk was. Verzoeker heeft dus wel degelijk zijn vertrek uit Sri Lanka nauwgezet gepland. Verzoeker kiest er dus voor het werkelijke ogenblik van zijn vertrek uit zijn land en de wijze waarop dit gebeurde, niet mee te delen.

2.4.11. Voorts legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over zijn contact met zijn tweede echtgenote in de periode voor zijn vertrek uit Sri Lanka. Zo gaf hij tijdens zijn eerste onderhoud bij het CGVS aan dat hij contact verloor met zijn echtgenote *"[o]mdat toen ik naar de agent ging had ik geen telefoon, hij gaf me zijn telefoon 2 keer om te spreken, ik verloor contact. (...) Ik kwam naar Colombo, ze woonde in Jaffna, telefoon is enige manier van contact. In colombo Met mijn agent me met niemand praten, ik had geen telefoon, daarom kon ik niet met haar praten."* (CGVS-verslag 1, p. 3). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelde verzoeker daarentegen dat hij zijn echtgenote niet meer contacteerde omdat hij haar niet in de problemen wilde brengen en bang was dat ze zijn locatie zou vrijgeven (CGVS-verslag 3, p. 3).

Bovendien stelde P.N. in haar persoonlijk onderhoud van 15 februari 2018 bij het CGVS dat verzoeker haar nog twee keer belde en dat nadien, wanneer zij hem probeerde te bellen, zijn telefoonnummer niet meer werkte (gehoorverslag P.N. bij het CGVS van 15 februari 2018 (CGVS-verslag P.N., p. 11)). Hieruit kan worden afgeleid dat verzoeker wel degelijk een telefoon had, wat in strijd was met bovengenoemde verklaringen uit zijn eerste onderhoud bij het CGVS dat hij geen telefoon had. Dat verzoeker niet in staat blijkt eenduidige verklaringen af te leggen omtrent de reden voor het stopzetten van contact met zijn vrouw, ondergraaft zijn loutere beweringen hieromtrent. Tevens kan niet worden ingezien waarom verzoeker bang was dat zijn echtgenote zijn locatie zou vrijgeven, nu hij deze niet met haar deelde (CGVS-verslag 3, p. 4). Voorgaande vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn periode van onderduiken voor zijn beweerd vertrek uit Sri Lanka.

2.4.12. Ook het gegeven dat zowel verzoeker als zijn tweede echtgenote, zonder elkaars medeweten, na hun vlucht uit Sri Lanka van alle plaatsen ter wereld beiden toevallig in België terechtkwamen, is niet aannemelijk. Dit klemmt te meer nu er, zoals hoger gesteld, oorspronkelijk sprake was van Australië (CGVS-verslag 1, p. 11). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker en zijn echtgenote sinds 2014 geen contact meer zouden hebben gehad (verklaring DVZ, punt 15b), nu redelijkerwijs kan worden afgeleid dat verzoeker en zijn echtgenote hun komst naar België op elkaar hebben afgestemd. Dit blijkt tevens nu de toevallige wijze waarop verzoeker en zijn echtgenote elkaar beweerdelijk hebben teruggevonden in het licht van bovenstaande vaststellingen evenmin aannemelijk is (*"Nee, toen ik naar 1ste interview kwam in Brussel ontmoette ik Sri Lankanen die in hetzelfde dorp woonden als mijn vrouw. Deze mensen wisten niet over ons huwelijk. Toen ik info vroeg over haar zeiden ze me dat ze in België is en dat ze naar de kerk ging in Antwerpen. Ze wisten niet waar ze woonde. Daarna kreeg ik haar te pakken."*, CGVS-verslag 1, p. 10). Verzoekers echtgenote kende overigens de naam niet van deze persoon die wist waar zij woonde in België (CGVS-verslag P.N., p. 15). Bovendien dient opgemerkt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming indiende, nadat zijn echtgenote in juni 2016 erkend was als vluchteling.

2.4.13. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn beweringen omtrent zijn contact met zijn tweede echtgenote en hun hereniging in België en voert aan dat P.N. hetzelfde verklaarde, hierbij verwijzend naar het persoonlijk onderhoud van P.N. van 15 februari 2018. De Raad stelt echter vast dat dit persoonlijk onderhoud plaatsvond nadat verzoeker en P.N. opnieuw contact hadden met elkaar, zodat niet onredelijk is aan te nemen dat zij hun verklaringen op elkaar zouden afstemmen.

2.4.14. Aldus kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar hij stelt dat verzoeker hem geen zicht biedt op zijn verblijfssituatie de voorbije jaren. Verzoekers manifest gebrek aan medewerking ondergraaft zijn dringende nood aan internationale bescherming.

2.4.15. Verzoeker biedt evenmin een duidelijk zicht op zijn ware profiel, betrokkenheid bij de LTTE en activiteiten. De Raad benadrukt hierbij dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De asielzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Verzoeker faalt hierin.

2.4.16. De Raad stelt vast dat verzoekers tweede echtgenote P.N. stelde dat verzoeker als zeetijger betrokken was bij de LTTE en dat hij veel voor de LTTE gedaan heeft (CGVS-verslag P.N., p. 7, p. 24). Verzoekers tweede echtgenote gaf aan dat ze dit te weten kwam, omdat mensen verzoeker verlinkten en hij gewond was (CGVS-verslag P.N., p. 25). Verzoeker zou haar verder verteld hebben dat hij een hoge rang had, dat hij voor So, een belangrijke persoon bij de LTTE, werkte, en dat hij zijn bewaker was (CGVS-verslag P.N., p. 25). Verzoekers tweede echtgenote verklaarde voorts dat verzoekers LTTE naam E.A. was (CGVS-verslag P.N., p. 25). Tijdens een later gehoor verklaarde P.N. dat verzoeker haar gezegd had dat hij een Zwarte Tijger was, ze herhaalde dat verzoeker lid was van de LTTE (gehoorverslag P.N. bij het CGVS van 15 februari 2018 (hierna: CGVS-verslag P.N. 2), p. 7). Verzoeker ontkende dit en verklaarde nooit lid te zijn geweest van de LTTE, noch van de zeetijgers of de Zwarte Tijgers. Hij gaf aan dat hij de LTTE enkel onder dwang geholpen heeft met het bewaken van de grens en het werk met boten, dat hij geen andere taken had bij de LTTE en nooit deelnam aan gevechten (CGVS-verslag 1, p. 7, p. 8, p. 16; CGVS-verslag 2, p. 14; CGVS-verslag 3, p. 5, p. 6). Verzoeker verklaarde bij de LTTE niet gekend te zijn onder een andere naam (CGVS-verslag 1, p. 9).

Op de vraag wat verzoeker kon vertellen over de naam E.A. antwoordde hij dat dit de bijnaam van zijn overleden vriend was (CGVS-verslag 1, p. 15). Hij gaf aan dat hij deze naam nooit gebruikt heeft, maar dat hij aan zijn zoon had gezegd deze naam op Facebook te gebruiken als herinnering aan zijn vriend (CGVS-verslag 1, p. 15; CGVS-verslag 2, p. 14). Geconfronteerd met de verklaringen van zijn echtgenote bleef verzoeker volhouden dat hij geen zeetijger was en dat E.A. de naam van zijn overleden vriend is (CGVS-verslag 2, p. 14). Er kan echter niet worden ingezien waarom verzoekers echtgenote zou verklaren dat zijn LTTE naam E.A. was als dat de naam van zijn vriend was. Hierop gewezen, stelde verzoeker dat het leger hem ervan beschuldigde deze naam te hebben en lid van de LTTE te zijn en dat ze daardoor misschien een verkeerde indruk kreeg (CGVS-verslag 2, p. 14). Verzoeker verklaarde tevens nog dat hij zijn echtgenote niet veel had uitgelegd over zijn activiteiten bij de LTTE, dat hij haar zei dat hij de LTTE hielp, maar dat hij geen lid was en dat zij de indruk kreeg dat hij lid was van de LTTE omdat het leger hen martelde (CGVS-verslag 1, p. 10). Verzoekers bewering dat zijn echtgenote de verkeerde indruk kreeg, staat echter haaks op haar eigen verklaringen waar zij uitdrukkelijk stelde dat verzoeker een hoge rang had bij de LTTE en dat hij bewaker was voor So. Ook verzoekers verklaringen over de naam E.A. kunnen niet overtuigen. Immers, verzoeker gaf tijdens zijn eerste gehoor bij het CGVS over deze naam slechts aan dat het de naam van zijn overleden vriend was en dat hij aan zijn zoon vertelde die naam op Facebook te gebruiken ter nagedachtenis van hem (CGVS-verslag 1, p. 15, 16). Pas wanneer hij tijdens het tweede gehoor bij het CGVS geconfronteerd werd met de verklaringen van zijn echtgenote verklaarde verzoeker dat het leger hem ervan beschuldigde de naam E.A. te hebben en dat zijn echtgenote hierdoor de indruk gekregen heeft dat dit verzoekers LTTE naam was (CGVS-verslag 2, p. 14). Aldus wordt duidelijk dat verzoeker zijn verklaringen aanpast naarmate de procedure vordert en hij geconfronteerd wordt met ongerijmdheden. Daarnaast dient opgemerkt dat verzoeker eveneens pas tijdens het tweede gehoor verklaarde dat het leger er hem van beschuldigde brigadier te zijn bij de zeetijgers (CGVS-verslag 2, p. 15). Hij voegde eraan toe dat ze hierover twijfelden omdat verzoeker van Vanni was en omdat veel leden van de LTTE zich overgaven (CGVS-verslag 2, p. 15). Erop gewezen dat er heel veel mensen van Vanni afkomstig waren en verzoeker gevraagd waarom het leger dan zou denken dat verzoeker brigadier was, antwoordde verzoeker nietszeggend *“Dat weet ik niet, ze beschuldigden me van die dingen, ze probeerden de waarheid uit mij te krijgen, ze beschuldigden me van om het even wat.”* (CGVS-verslag 2, p. 15). Uit voorgaande blijkt duidelijk dat verzoekers verklaringen aangaande zijn betrokkenheid bij de LTTE niet overeenstemmen met de verklaringen van zijn tweede echtgenote. Dit klemmt te meer nu hij evenmin eenduidig is, hij zijn verklaringen aanpast naarmate de procedure vordert en dat hij niet in staat is de vastgestelde incoherenties en ongerijmdheden toe te lichten. Ook waar verzoeker in zijn verzoekschrift volhardt dat hij geen lid was van de LTTE en gedwongen werd mee te werken, kan dit bovenstaande vastgestelde tegenstrijdigheden met betrekking tot zijn betrokkenheid bij de LTTE niet verklaren. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker de ware toedracht van zijn activiteiten voor de LTTE verhuult en als dusdanig ook op dit punt in zijn medewerkingsplicht faalt. Immers verzoeker verklaarde wel dat hij de grens diende te bewaken. Dat verzoeker dit als burger zou hebben gedaan is weinig aannemelijk nu grensbewaking cruciaal is tijdens de burgeroorlog en dit in principe veronderstelt dat de grensbewakers gewapend zijn en ingeschakeld zitten in een structuur/militaire eenheid. Het is niet aan de Raad om te speculeren over verzoekers activiteiten tijdens de burgeroorlog. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker vertrokken is rond het einde van de oorlog en verzoeker niet langer belangstelling toont in de Sri Lankaanse politiek, zoals hierboven vastgesteld (punt 2.4.3), wat moeilijk te rijmen valt met een doorgedreven betrokkenheid bij de LTTE. Anderzijds blijkt ook uit verzoekers verklaring dat hij op het einde van de oorlog *“probeerden we over te geven, toen is ze (verzoekers eerste echtgenote) pas gevat. Meer dan 300-400.000 mensen, we liepen naar army controlled gebied van LTTE area. Veel mensen stierven toen we liepen waren shell attacks.”* (CGVS-verslag 1, p. 13). Indien verzoeker met zijn gezin uit dit LTTE gecontroleerd gebied vluchtte dan kan dit wel aantonen dat hij uit LTTE gebied kwam en dat hij niet meende te moeten onderduiken als Zeetijger. Voorts kan dit ook de psychologische problemen van zijn kinderen ondersteunen omdat ze volgens verzoeker *“teveel dode mensen”* gezien hebben.

2.4.17. De bestreden beslissing stelt nog dat verzoekers verklaringen over de verdwijning en dood van zijn eerste echtgenote niet overeenstemmen met deze van zijn tweede echtgenote P.N.. Zo verklaarde verzoeker dat zijn eerste echtgenote meegenomen werd door het leger op 2 april 2009 in Sundikulum tijdens hun vertrek uit het LTTE-gebied en dat hij bij de autoriteiten ging informeren toen ze vermist was (CGVS-verslag 1, p. 12-13; CGVS-verslag 2, p. 6). Ook deze verklaring kan aantonen dat verzoeker geen schrik had van de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van een eventuele positie bij de Zeetijgers. Waar verzoekers tweede echtgenote P.N. stelde dat verzoekers eerste echtgenote om het leven kwam bij een bomaanslag (CGVS-verslag P.N., p. 7; CGVS-verslag P.N. 2, p. 7) kunnen deze verklaringen niet overtuigen.

Immers er kan niet worden ingezien waarom P.N. die zelf problemen had in Sri Lanka met wie verzoeker toen nog niet gehuwd was, geïnformeerd zou worden door een militair, noch waarom, indien het een bomaanslag was, dit niet algemeen bekend raakte zonder tussenkomst van Sri Lankaanse militairen.

Er kan enkel vastgesteld worden dat verzoeker geen begin van bewijs neerlegde met betrekking tot de verdwijning of het overlijden van zijn eerste vrouw, terwijl sommige familieleden van personen die samen met verzoekers vrouw opgepakt waren en overleden waren, naar zijn zeggen, wel officiële overlijdensdocumenten kregen (CGVS-verslag 1, p. 7).

2.4.18. Ook over de gebeurtenissen die verzoeker zou meegemaakt hebben na de verdwijning van zijn eerste echtgenote dient vastgesteld te worden dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de chronologie ervan, wat de geloofwaardigheid ervan aantast. Zo gaf verzoeker bij de DVZ nog aan dat hij in april 2012, toen hij onderweg was naar het kamp om zijn handtekening te geven, ontvoerd werd met een kleine vrachtwagen en naar het Amban kamp gebracht werd (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Verzoeker stelde verder dat hij daar bedreigd, geslagen en verwond werd en dat een week later militairen naar zijn huis kwamen en zijn zoon sloegen (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS verklaarde verzoeker echter dat zijn vrouw verdween in april 2009, dat hij een paar dagen later naar Kudathanai ging, dat hij twee weken nadat hij naar Kudathanai was gegaan naar het Amban of Amman kamp werd meegenomen in een bestelwagen (CGVS-verslag 1, p. 13, p. 14) en dat de dag ervoor militairen naar zijn huis waren gekomen en zijn kinderen geslagen hadden (CGVS-verslag 1, p. 12, p. 13). Hieruit blijkt dat verzoeker deze twee gebeurtenissen niet alleen in omgekeerde volgorde plaatst, maar ze bovendien in 2009 situeert in plaats van in 2012. Hiermee geconfronteerd, verklaarde verzoeker dat hij zei dat het in 2012 gebeurde, maar dat hij de data niet precies kon zeggen omdat hij niet in de juiste mentale toestand was en dat hij niet dacht terwijl hij sprak (CGVS-verslag 1, p. 14, 15). De Raad merkt op dat verzoeker tijdens zijn interview bij de DVZ geen melding maakte van geheugenproblemen of mentale problemen. Verzoeker maakte evenmin enige opmerking aan het begin van het eerste gehoor bij het CGVS, wanneer hem werd gevraagd hoe het interview bij de DVZ verlopen was (CGVS-verslag 1, p. 2). Zijn verklaringen bij de DVZ zijn voorts coherent, uitgebreid en chronologisch, zodat ook hieruit niet kan worden afgeleid dat verzoeker niet nadacht terwijl hij sprak. Het door verzoeker ter zitting neergelegde psychologisch attest van 19 juni 2018 van Ulysse is volledig gesteund op de verklaringen van verzoeker zelf. Het attest kan dan ook slechts worden aanzien als een bevestiging van verzoekers verklaringen over zijn psychische problemen en geheugenproblemen en niet van een conclusie van een ernstig onderzoek naar deze psychische problemen. Ook wordt nergens in het rapport vastgesteld dat verzoekers cognitief geheugen zou zijn aangetast waardoor hij in de onmogelijkheid zou zijn concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. De Raad stelt bovendien vast dat verzoekers verklaring dat de problemen gelinkt waren aan de verdwijning/dood van zijn eerste echtgenote die naar zijn zeggen 2009 hebben plaatsgevonden. Verzoekers verklaringen over 2012 zijn zoals hoger reeds aangehaald niet aannemelijk nu hij niet aantoonde dat hij toen nog in Sri Lanka was.

2.4.19. Gelet op voorgaande is duidelijk dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn betrokkenheid bij de LTTE. Zoals hoger reeds gesteld houdt de medewerkingsplicht in dat verzoeker zo duidelijk en nauwkeurig mogelijk zijn levensloop aanbrengt. Dit is manifest niet het geval. Verzoeker kan niet verwachten dat de Raad hypothetisch tewerk gaat over verzoekers eventuele activiteiten tijdens de burgeroorlog.

2.4.20. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten bieden evenmin zicht op verzoekers situatie in Sri Lanka en de wijze en het tijdstip van zijn vertrek uit zijn land. Verzoekers identiteitskaart en verblijfscertificaat werden hierboven reeds besproken. Beide documenten zijn bovendien fotokopieën, welke met een passende voorzichtigheid dienen te worden beoordeeld, nu deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. Verder staat op het verblijfscertificaat vermeld dat verzoekers vader overleden is, terwijl verzoeker bij het CGVS ontkende dat dit daar stond en stelde *"Ik gaf zo geen info, ik weet niet waarom het er staat"* (CGVS-verslag 1, p. 10).

2.4.21. De uittreksels uit het geboorteregister van verzoeker, zijn kinderen en zijn twee echtgenotes, de foto's van verzoeker en zijn gezin, de Belgische verblijfskaarten van verzoekers tweede echtgenote en haar kinderen, het adres in België van verzoekers tweede echtgenote en de gegevens van verzoekers vriend E. bevatten informatie die niet betwist wordt, maar tonen verzoekers vrees voor vervolging niet aan.

Bijkomend dient opgemerkt dat niet kan worden ingezien dat verzoeker enerzijds wel de familiefoto's, juwelen, geld en een zak met kopieën van documenten wist te redden uit zijn huis dat in vlammen stond na een aanval, maar dat verzoeker niet de originele documenten meenam (CGVS-verslag 2, p. 11).

Bovendien legt verzoeker geen kopie of duplicaat neer van zijn huwelijksakte met zijn eerste vrouw, die verloren zou zijn gegaan bij de brand. Verzoeker verklaarde dat hij de voorbije twee jaar tevergeefs probeerde een duplicaat aan te vragen maar dat dit niet lukte omdat hij niet over de nodige gegevens beschikt (CGVS-verslag 2, p. 2, 3), wat niet kan overtuigen, nu verzoeker er wel in slaagde na zijn aankomst in België uittreksels uit het geboorteregister van zijn zonen te verkrijgen (afgestempeld op respectievelijk 23 juni 2017 en 20 juni 2017).

De enveloppe toont hoogstens aan dat verzoeker post heeft ontvangen uit Sri Lanka.

2.4.22. De medische attesten van verzoeker en zijn zoon K.Ag. en de CD-rom met medische beelden van verzoeker kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Een medisch attest is immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep en kan geen oorzakelijk verband aantonen tussen de door verzoeker aangehaalde incidenten en de medische en psychologische toestand van verzoeker en zijn zoon. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Evenmin bieden deze attesten enige informatie die vermag bovenstaande tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden te verklaren of te weerleggen.

2.4.23. Het door verzoeker ter zitting neergelegde psychologisch attest van 19 juni 2018 van Ulysse steunt werd hoger reeds besproken.

2.4.24. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar rapporten - *"Silenced: survivors of torture and sexual violence in 2015. International Truth and Justice Project Sri Lanka"* van januari 2016; *"Sri Lanka COI Query Response. Asylum Research Consultancy"* van maart 2016; *"Sri Lanka : danger en cas de retour et accès aux soins médicaux en prison. Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés"* van april 2016 - waar volgens hem wordt aangetoond dat Tamils wel degelijk een risico lopen om aan foltering of vernederende behandeling te worden blootgesteld. Verzoeker voert aan dat deze rapporten de risico's die Tamils lopen bij een terugkeer naar Sri Lanka bevestigen en dit zowel omwille van het feit dat ze Tamil zijn, dat ze verdacht worden van banden met de LTTE of dat ze Sri Lanka op illegale wijze verlaten hebben. Verzoeker verwijst naar zijn etnische origine als Tamil, zijn banden met de LTTE in het verleden en het gegeven dat hij Sri Lanka verliet met de hulp van een mensensmokkelaar en voert aan dat hij hierom een verhoogd risico loopt om aan deze onmenselijke behandelingen blootgesteld te worden.

De Raad stelt echter vast dat deze rapporten de bevindingen van de COI Focus *"Sri Lanka: Risico bij terugkeer"* van 7 november 2016 toegevoegd aan het administratief dossier, en de COI Focus *"Sri Lanka: Risico bij terugkeer"* van 29 mei 2018 (update) neergelegd bij aanvullende nota, niet kunnen ombuigen. Vooreerst blijkt dat de COI Focus van 7 november 2016 het rapport van OSAR (*"Sri Lanka : danger en cas de retour et accès aux soins médicaux en prison. Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés"* van april 2016) en dat de COI Focus van 29 mei 2018 het rapport van ITJP (*"Silenced: survivors of torture and sexual violence in 2015. International Truth and Justice Project Sri Lanka"* van januari 2016) als bron aanwendde bij de redactie van de respectievelijke rapporten. Bovendien blijkt uit beide COI's blijkt dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE. Verzoeker kan zich echter niet beroepen op deze situatie nu hij geen zicht bood op zijn ware profiel en betrokkenheid bij de LTTE.

2.4.25. De bestreden beslissing vermeldt correct: *"Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat."*

Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.”. De aangehaalde beoordeling is gebaseerd op de COI Focus van 7 november 2016. De recentere COI Focus van 29 mei 2018 bevestigt dat deze beoordeling nog steeds actueel is.

2.4.26. De Raad merkt op dat verzoeker de schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (bedoeld wordt aanvoert, doch niet de minste toelichting geeft op welke wijze dit beginsel is geschonden. Derhalve dient te worden vastgesteld dat dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is. Hoe dan ook, uit het administratief dossier en uit het verzoekschrift kan blijken dat verzoekers aanvraag om internationale bescherming op individuele basis heeft plaatsgevonden. Daarbij werd rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden die verzoeker wenste mee te delen *"teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen"*.

Hieruit blijkt duidelijk dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem van *"gedeelde bewijslast"* is, maar een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de asielzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid Kwalificatierichtlijn volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de asielzoeker is gelegd. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de asielzoeker om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn asielaanvraag spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten, waarin verzoeker faalde, zoals boven werd vastgesteld. Er bestaat trouwens geen enkele rechtsregel die de commissaris-generaal oplegt om onderzoeksdaten te stellen zoals het opvragen van documenten. Evenmin moet de commissaris-generaal bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn noch is het zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.4.27. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.28. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon. Hoger werd reeds geoordeeld dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Uit het onderzoek naar de inschatting van een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka werd gesteld dat niettegenstaande de mogelijkheid om bij de binnenkomst in Sri Lanka gescreend en ondervraagd worden door de autoriteiten er *in casu* geen redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker een gegronde vrees heeft vervolgd te worden in vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin, noch een reëel risico op ernstige schade kan blijken louter omwille van een terugkeer als Tamil.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK